

er traadt ilive, saa ffete det dengang. Der blev af Biskop Monrad nedfat en Commission for at tage Sagen under Overveielse, efterat Facultetet og Consistorium vare blevne horte desangaaende. Der blev nedfat en Commission, nærmest for at udarbeide en fuldstændig Plan med Hensyn til den hele Foranstaltning. Planen er færdig og henligger fra den Tid; men jeg maa endnu gjentage, hvad jeg udtalte sidste Gang, at Biskop Monrad var saa fuldstændigt færdig med den hele Foranstaltning, at Bekjendtgjørelsen ligger i trykt Correctur ved Acterne, og nærmere kan man dog vel ikke komme, naar en Foranstaltning er moden til Udførelse. Det ærede Medlem vidste ikke, af hvilke Grunde Foranstaltningen ikke var traadt ilive. Det forekommer mig imidlertid, at Grunden maa ligge meget nær. Vi vide Alle, hvilke kritiske Begivenheder der indtraf paa den Tid, og det er i allerhøieste Grad sandsynligt, ja saa sandsynligt, at det næsten grendser til Visshed, at det er just disse Begivenheder, som have medført, at Planen ikke kom til Udførelse. Biskop Monrad er uskyldig — saaledes udtalte det ærede Medlem sig. Sa, jeg skal ikke videre indlade mig paa, hvad en fraværende Mand har tænkt eller ikke tænkt; men naar det ærede Medlem just brugte det Udtryk, at „Biskop Monrad er uskyldig“ (Lehmann ryster paa Hovedet.) — So, det ærede Medlem brugte dette Udtryk — da synes der at ligge bagved, at det er en meget uheldbringende Foranstaltning, der agtes trufsen. Biskop Monrad er altsaa uskyldig — jeg derimod er den Skyldige, idet jeg har begjært denne Pengebevilling, for at Sagen kan træde ilive! Sa, jeg skal gjerne paatage mig Skylden. Men naar det ærede Medlem, vel just for at modtvere Paastanden, at det er en uheldbringende Foranstaltning, kom tilbage til det, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Aarets (Madvig) udtalte igaar, at en Følge af, at den hele Foranstaltning blev tværst af efter min Plan, vilde være, at der for Fremtiden blev examineret i Troen, og naar han endogsaa betonedede dette Udtryk endnu stærkere, idet han sagde, at der vilde blive givet Charakterer i Troen, saa tør jeg dristigt sige, at det er at vende Brangen ud af de Ytringer,

som jeg betjente mig af. Jeg udtalte mig derhen, at efter min personlige og Manges Formening var der ved Universitetet hidtil blevet lagt noget formegen Vægt paa den theoretiske Videnskab, og noget for liden Vægt paa, at Vedkommende personligt maatte være grebne af Gjenstanden. Jeg meente fremdeles, at Forholdene ved Universitetet noget førte dette med sig, men at det forhaabentlig kunde blive noget anderledes, naar de Studerende lode sig føre noget mere ind i det aandelige Livs Strømninger og Brydninger, og naar der tillige blev kaldt Mænd til at tage Sæde i Examinationscommissionen, der just ifølge deres hele Stilling havde bevæget sig i det aandelige Livs Strømninger og Brydninger. Jeg antog det som en given Sag, at det, at saadanne Mænd indtraadte i Commissionen, vilde fremkalde nye Impulser, og at dette igjen indirecte kunde have Indflydelse paa det hele Studium og de Studerendes Udvikling. Altsaa dette, at blive personligt noget mere grebet, og komme noget mere i Forbindelse med Livet, uden hvilket jeg ikke kan see, at det er muligt, at der kan fremkomme en virkelig aandelig Modenhed, er det, som de tvende ærede Medlemmer betegne paa en saadan Maade, at der fremtidigt vil blive examineret og givet Charakterer i Troen. Jeg vil ganske henstille til den ærede Forsamling, om det ikke just er, som jeg udtrykte mig, at vende Brangen ud, af hvad jeg havde sagt. Siden jeg forøvrigt her er kommen til at tale om, at det var godt, om de Studerende noget mere personligt vare grebne af den Sag, som de ved Studium helligede sig til, og mere traadte i Forbindelse med Livet, troer jeg her at have rammet, ikke en Enkelt, men Manges Tanke og Duffe, ikke blot med Hensyn til det theologiske Studium, men ogsaa med Hensyn til de andre Studier ved Universitetet. Jeg er ikke Jurist, og jeg skal derfor ikke dybere indlade mig paa denne Sag; men naar der idag har været talt om — jeg troer af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Ussing) — Overbebyrdelse af Stoffet, saa gjælder dette vel navnlig det juridiske Studium, der i den Grad er blevet overbebyrdet, og bliver det Aar for Aar, at det nu